

skal deltage i Skovbrugsundervisningen, drejer sig om at lære Bogholderi, og saa staar der i Slutningen af Stykket „paa-gældende“ — det vil sige Læreren — „vil ogsaa blive forpligtet til at undervise andre af Højskolens studerende, som maatte ønske det, i sit Fags almindelige Del“. Det vil altsaa sige, at medens denne Undervisning er forpligtende for de skovbrugsstuderende, er den fuldstændig frivillig for alle de andre, altsaa ogsaa for dem, der studerer Landbrug, og naar det er Tilfældet, har jeg mine Grunde til at være bange for, at denne Undervisning ikke vil blive søgt med særlig Iver af de landbrugsstuderende. Jeg har her i dette høje Ting mange Gange, sidst ved Finanslovsforslagets første Behandling i Oktober, fremdraget de overordentlig lave Indtægter, som Gaardmændene er satte i Skat af. Denne Anskuelse, som man jo kunde sige kom fra en meget lidt sagkyndig Side, da det var en Københavner — naar jeg skal være rigtig grundig: en Frederiksberger —, der saaledes saa Landmændene paa Fingrene, har jeg set er blevet delt af en Myn-dighed, som har en større Sagkundskab paa dette Omraade end jeg. Det frem-gaar af „Meddelelse fra Landsoverskatte-raadet til samtlige Skatteraad og Lignings-myndigheder“, en Meddelelse, man har været saa elskværdig at sende mig. Der staar i denne Meddelelse, hvorledes man ved en særlig Beregningsmaade er i Stand til at finde ud af, hvordan det forholder sig med Landbrugernes Skatteansættelser, sammenlignet saaledes, at man jævnfører Skatteansættelser af den almindelige Type med de Resultater af Bedrifterne, der fremgaar af Regnskabsførelsen. Efter at Metoden er blevet forklaret, siges der følgende, som det maaske maa være mig tilladt at citere: „Ved Sammenligning mellem de saaledes paa Grundlag af Skatteansættelserne udregnede Forrentningsprocenter og Forrentningsprocenterne fra et betydeligt Antal Landbrugsregnskaber, udførte af forskellige Landbrugsorganisatio-ner i forskellige Egne af Landet for Regn-skabsaaret 1916—17, viser det sig, at disse sidste bliver ca. 50 pCt. højere end de paa Grundlag af Indkomstansættelserne i de fleste Skatte kredse beregnede Forrentningsprocenter; og naar undtages enkelte Skatte-kredse, maa Landbrugernes Indkomstan-sættelser derfor antages at være alt for lave“. Dette tyder jo i høj Grad paa, at man indenfor Landbruget trænger til, at Bogholderi bliver ikke et fakulta-tivt, men et obligatorisk Fag. Der fort-

sættes derefter med følgende Bemærkning: „Da Landbrugernes Indkomster i Aaret 1918 maa antages i det store og hele at have været noget nær lige saa høje som i Aaret forud, tiltrænges der derfor ved den forestaaende Ligning en ret betydelig Forhøjelse i Indkomstan-sættelserne“. Et andet Sted er der en anden Bemærkning, som yderligere viser mig, der jo har fulgt med paa dette Om-raade, hvor nødvendigt det er, at det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) og jeg slaar os sammen for at fremme Undervisningen i Bogholderi for Land-brugerne. Denne Bemærkning, som det maaske ogsaa maa være mig tilladt at oplæse, lyder saaledes: Departementet — det er Statistisk Departement — har for Aaret 1918 „opgjort Lønnen for mandligt og kvindeligt Tyende ved Landbruget til henholdsvis 1307 Kr. og 898 Kr., herunder Værdien af Kosten, som er beregnet til 650 Kr. for Tjenestekarle i Gennemsnit og 548 Kr. for Tjenestepiger. Disse Op-lysninger om Tyendets Indtægter kan for øvrigt med Fordel benyttes til Sammenlig-ning ved Prøvelsen af Indkomstansættel-serne for selvstændige Landbrugere og andre Skatteydere, saasom mindre Haand-værksmestre, mindre handlende m. fl.“ Ja, det er sandt, thi hvis man ser efter, hvad Landbrugerne er satte i Skat for, viser det sig, at der er Tusinder og atter Tusinder af Gaardmænd, der ikke betaler Skat af saa megen Aarsindkomst, som en Tjenestekarl har efter den Beregning, her foreligger; der er mange, der ikke en Gang betaler Skat af, hvad en Tjenestepige sæt-tes i Skat af. Derfor kan jeg ganske slutte mig til det, Landsoverskatteraadet siger i Slutningen af denne Meddelelse, hvis det maa være mig tilladt at oplæse nogle faa Linier. Der staar her: „De af Landsoverskatteraadet saaledes gjorde Er-faringer giver et meget mørkt Billede af Skatteligningens Paalidelighed og Retfærdighed, og man skal derfor indtrængende henstille til Ligningsmyndigheder og Skatte-raad ved den forestaaende Ligning efter yderste Evne at bestræbe sig for at faa de virkelige Indkomster og Formuer frem“. Det ærede Medlem fra Faaborg (Sporon-Fiedler) kan heraf se, at jeg er ganske enig med ham i, at Undervisning i Bogholderi for Landmænd ude paa Landbo-højskolen er overordentlig stærkt paa-krævet, og hvis det ærede Medlem i Ud-valget vil søge at opnaa Fremskridt paa dette Punkt, skal jeg ikke være uvillig til at yde ham en Haandsrækning.